

Dariusz Górecki urodził się 21 stycznia 1946 r. w Poznaniu w rodzinie Zygmunta Góreckiego i Wandy z domu Gintowt. W roku 1969 ukończył studia prawnicze na Wydziale Prawa Uniwersytetu Łódzkiego. Jeszcze w czasie studiów związał się z Katedrą Prawa Państwowego (Konstytucyjnego), pisząc pracę magisterską pod kierunkiem profesora Zygmunta Izdebskiego zatytułowaną *Pierwsza władza suwerenna w odrodzonej Polsce*. Na Uniwersytecie Łódzkim pracę rozpoczął w 1971 r. W 1979 r. obronił rozprawę doktorską napisaną pod kierunkiem profesora Tadeusza Szymczaka pt. *Kształtowanie się państwowości polskiej w latach pierwszej wojny światowej*. Równocześnie z pracą naukową na uczelni Dariusz Górecki odbył aplikację sędziowską zakończoną egzaminem w 1974 r., a w 1976 r. zdał także egzamin radcowski. W 1992 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego na podstawie pracy zatytułowanej *Pozycja ustrojowo-prawna Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i rządu w ustawie konstytucyjnej z 23 kwietnia 1935 roku*. W 2006 r. Dariusz Górecki został profesorem zwyczajnym. Od 2002 r. kieruje Katedrą Prawa Konstytucyjnego, podobnie jak w latach 1996–1999, oraz Zakładem Polskiego Prawa Konstytucyjnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego.

Dorobek naukowy Profesora Dariusza Góreckiego to około 200 pozycji. Jego zainteresowania naukowe skupiają się na kilku obszarach badawczych. Pierwszy obejmuje zagadnienia ustrojowe z zakresu historii polskiego prawa konstytucyjnego, a w szczególności okresu II Rzeczypospolitej. Temu kierunkowi badawczemu pozostaje wierny od początków swej pracy naukowej, stając się uznanym znawcą tej problematyki. Do najważniejszych jego prac dotyczących tych zagadnień należą: *Powstanie władz naczelnych w odradzającej się Polsce (1914–1918)*, Łódź 1983; *Pozycja ustrojowo-prawna Prezydenta Rzeczypospolitej i rządu w ustawie konstytucyjnej z 23 kwietnia 1935 roku*, Łódź 1992, drugie wydanie Łódź 1995; *Kształtowanie się państwowości polskiej na Wileńszczyźnie po pierwszej wojnie światowej*,

„Teki Historyczne Cahiers d’historire – Historical Papers”, t. XXIII, Londyn 1999; *Polskie naczelne władze na uchodźctwie w latach 1939–1990*, Warszawa 2002. W tym nurcie badań mieszczą się ponadto liczne artykuły oraz cztery wydane w latach 80. i 90. XX w. wybory źródeł. Warto podkreślić, że Dariusz Górecki swoje badania nad ustrojem II Rzeczypospolitej rozpoczął jeszcze w latach 70., kiedy podejmowanie analizy naukowej tego okresu nie było łatwe ze względu na ograniczenia polityczne. Mimo tych warunków, niesprzyjających obiektywnej refleksji naukowej, pisał swe prace niezależnie od oficjalnych zapatrywań na ten okres historyczny, co zostało dostrzeżone i docenione przez środowisko naukowe. Oto fragment z recenzji habilitacyjnej Dariusza Góreckiego napisanej przez profesora Michała Pietrzaka: „pozwoliła mu uniknąć presji politycznej i pisania prac pod dyktando władzy komunistycznej”. Profesor Tadeusz Szymczak w swej opinii o dorobku naukowym i osiągnięciach dydaktycznych Dariusza Góreckiego napisał, że „mimo rozpoczęcia badań w latach siedemdziesiątych prezentował w nich obiektywizm historyczny, wolny od presji politycznej”.

8 Drugi obszar zainteresowań badawczych profesora Dariusza Góreckiego obejmuje zagadnienia współczesnego polskiego prawa konstytucyjnego. Wśród najważniejszych prac dotyczących tej materii można wymienić: *Ewolucja przepisów dotyczących trybu wyboru prezydenta w polskim prawie konstytucyjnym* („Przegląd Sejmowy” 1996); *Wpływ polskich tradycji ustrojowych na współczesne rozwiązania konstytucyjne*, [w:] M. Domagała (red.), *Konstytucyjne systemy rządów*, Warszawa 1997; *O przydatności instytucji dekretu z mocą ustawy w polskim prawie konstytucyjnym*, [w:] A. Pułło (red.), *Zagadnienia współczesnego prawa konstytucyjnego*, Gdańsk 1993. Profesor jest ponadto współautorem kilku podręczników akademickich oraz redaktorem i współautorem kolejnych dziewięciu podręczników prawa konstytucyjnego.

Trzeci obszar badawczy dotyczy prawa konstytucyjnego porównawczego, w szczególności ustroju Litwy. Do najważniejszych prac w tym zakresie należą: analiza relacji między władzą ustawodawczą a wykonawczą w Republice Litewskiej dokonana w monografii: *Wzajemne stosunki między władzą ustawodawczą a wykonawczą (Białoruś, Czechy, Litwa, Rumunia, Słowacja, Węgry)*, Łódź 1996; *Sąd konstytucyjny na Litwie*, [w:] J. Trzciński (red.), *Sądy konstytucyjne w Europie*, Warszawa 2000; *Aktualne problemy polskiego i litewskiego prawa konstytucyjnego*, Łódź 2015.

W ostatniej dekadzie Dariusz Górecki podjął badania dotyczące praw mniejszości narodowych, w szczególności praw mniejszości polskich w państwach leżących na wschód od Polski. Efektem tego było powstanie dwóch monografii naukowych pod Jego redakcją, podejmujących te kwestie: *Sytuacja ludności polskiej na wschodzie w świetle obowiązującego pra-*

*wa i praktyki*, Toruń 2009; *Dziedzictwo pogranicza. Realizacja praw mniejszości polskiej na Litwie, Białorusi, Ukrainie i w Czechach oraz mniejszości białoruskiej, litewskiej, ukraińskiej i czeskiej w Polsce*, Łódź 2013.

Publikacje Profesora ukazywały się także poza granicami kraju – w: Czechach, Litwie, Słowacji, Ukrainie, Wielkiej Brytanii i Włoszech.

Dariusz Górecki łączył swą pracę naukową z praktyką ustrojową. Brał udział w pracach nad nową konstytucją. Na zamówienie Komisji Konstytucyjnej Senatu oraz Komisji Konstytucyjnej Zgromadzenia Narodowego opracowywał opinie i projekty rozwiązań legislacyjnych. Przygotowywał także ekspertyzy na zamówienie Biura Studiów i Analiz Kancelarii Senatu oraz Prezesa Rządowego Centrum Studiów Strategicznych. Profesor był odpowiedzialny także za opiniowanie programów badawczych z ramienia Grant Agency of the Czech Republic w stosunku do zespołów badawczych Uniwersytetu Karola w Pradze.

Profesor Dariusz Górecki działa aktywnie w polskich środowiskach naukowych. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Prawa Konstytucyjnego, Łódzkiego Towarzystwa Naukowego oraz Towarzystwa Naukowego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Zasiadał w Senacie UŁ (1993–1996) oraz był członkiem kilku komisji uczelnianych. Znany jest również ze swojej aktywności społecznej. Przez trzy kadencje był radnym w Radzie Miejskiej w Łodzi, jedną kadencję zasiadał w Senacie RP. Był członkiem senackiej Komisji Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą oraz Komisji Regulaminowej i Spraw Senatorskich. Był przewodniczącym polsko-litewskiej grupy parlamentarnej, członkiem zespołu senackiego do spraw Białorusi, a także członkiem Zgromadzenia poleskiego Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Sejmu Republiki Litewskiej. Jako senator współpracował również z fundacją Semper Polonia, będąc członkiem jej komisji stypendialnej. Od 1980 r. jest członkiem NSZZ „Solidarność”. Był także wieloletnim wiceprezesem i aktywnym członkiem komitetu budowy pomnika marszałka Józefa Piłsudskiego w Łodzi, członkiem Rady Krajowej Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” oraz członkiem Stowarzyszenia Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej.

Rodzina profesora Dariusza Góreckiego wywodzi się Wileńszczyzny. Troska o los rodaków na Wschodzie sprawiła, że wciąż intensywnie działa On na rzecz pomocy tamtejszym Polakom. Prowadził rozmaite akcje dobroczynne na rzecz mniejszości polskiej na Białorusi, w szczególności akcję organizacji pomocy świątecznej dla tamtejszych dzieci. Był także fundatorem tablic upamiętniających polskie historyczne ślady na Białorusi. Pamięć o rodzinnych korzeniach sprawia, że Profesor z oddaniem kontynuuje swoją działalność społeczną na rzecz rodaków z Kresów, angażując się w liczne projekty edukacyjne, naukowe i dobroczynne, które mają na celu utrzymanie kontaktów Polaków na wschodzie z Ojczyzną.

Równoległe ze swą działalnością naukową i społeczną Dariusz Górecki zajmował się dydaktyką. Prowadził wykłady z różnych przedmiotów na kilku kierunkach studiów na Uniwersytecie Łódzkim. Profesor Dariusz Górecki sprawował opiekę nad gronem ponad 100 magistrantów, wypromował 8 doktorów, był recenzentem prac doktorskich, rozpraw habilitacyjnych i recenzji o tytuł profesora i stanowisko profesora zwyczajnego. Dwoje Jego wychowanków otrzymało stopień doktora habilitowanego.

Profesor Dariusz Górecki został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1993), Złotą Odznaką Uniwersytetu Łódzkiego (1993), medalem W Służbie Społeczeństwu i Nauce (2004), medalem Komisji Edukacji Narodowej (2005), Złotym Medalem za Długoletnią Służbę (2014).

*Redaktorzy*